

SFS 2006:802

Utkom från trycket
den 19 juni 2006

Lag om ändring i rennäringslagen (1971:437);

utfärdad den 1 juni 2006.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om rennäringslagen (1971:437)²

dels att 83 § skall upphöra att gälla,

dels att 7, 12, 14, 25, 39, 41, 42, 44, 45, 49–52, 56, 58, 59, 62, 73, 74, 78–80, 84–86, 88, 89, 94, 95, 97, 99, 100 och 102 §§ samt rubriken närmast före 73 § skall ha följande lydelse.

7 § Indelning i byområden görs av Sametinget.

Indelningen skall göras så, att områdena blir lämpade för sitt ändamål med hänsyn till betestillgång och övriga omständigheter.

De samebyar som kan komma att beröras av ett beslut om ändrad indelning skall ges möjlighet att yttra sig över den föreslagna indelningen. Det samma gäller fastighetsägare som kan komma att beröras av beslutet.

Innan Sametinget fattar beslut om ändrad indelning skall sammanträde hållas med berörda samebyar. Berörda fastighetsägare har rätt att närvara vid sammanträdet. Sammanträde behövs dock inte om

1. de berörda samebyarna samtycker till ändringen, och
2. sammanträde inte begärs av någon berörd fastighetsägare.

12 § En sameby får som medlem anta annan same än som anges i 11 §, om denne avser att med egna renar driva renskötsel inom byns betesområde.

Om sökanden vägras inträde som medlem, får Sametinget medge sökanden inträde, om det finns särskilda skäl.

14 § En renskötande medlems dödsbo får under tre år från dödsfallet fortsätta den renskötsel som bedrivits av medlemmen. Är en dödsbodelägare under 18 år, räknas tiden från det dödsbodelägaren fyller 18 år. Kravet i 1 § tredje stycket om medlemskap i sameby gäller inte för rätt till renskötsel som avses här.

25 §³ En medlem i sameby får jaga och fiska på utmark inom de delar av byns betesområde som hör till renbetesfjällen eller lappmarkerna, när renskötsel är tillåten där.

¹ Prop. 2005/06:86, bet. 2005/06:KU32, rskr. 2005/06:253.

² Lagen omtryckt 1993:36.

³ Senaste lydelse 1996:949.

Det som sägs i första stycket gäller även då en medlem i sameby tillfälligt uppehåller sig inom en annan samebys betesområde för renskiljning eller annat ändamål som har samband med renarnas skötsel. I sådant fall får dock medlemmen jaga och fiska endast för sitt uppehälle.

Uppehåller sig björn, varg, järv eller lo bevisligen i trakten, får jakt efter sådant djur bedrivas på sådan mark som anges i första stycket inom en annan samebys betesområde, i den mån regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer tillåter det.

Inom de områden i Jämtlands och Dalarnas län som vid utgången av juni 1992 tillhörde staten och var särskilt upplåtna till renbete får en medlem i sameby inom byns betesområde fiska till husbehov samt jaga rovdjur, i den mån regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer tillåter det.

39 § Samebyar och deras stadgar registreras hos Sametinget. Innan stadgarna registrerats är de inte giltiga.

Sametinget prövar att stadgarna tillkommit i föreskriven ordning och att de inte innehåller något som strider mot lag eller författning.

Första och andra styckena gäller även vid ändring av stadgarna.

41 § En renskötande medlem som lämnar renskötseln svarar inte för kostnader som avser tiden därefter. Motsvarande gäller en ny renskötande medlem för tiden före det att medlemmen börjar driva renskötsel

42 § De renskötande medlemmarna skall förskottera de medel som behövs för renskötseln.

Styrelsen utdebiterar sådana medel på grundval av debiteringslängd. Utdebiteringen görs efter vad som är skäligt med hänsyn till en medlems reninnehav och omfattningen av det arbete som medlemmen och medlemmens husfolk kan antas komma att utföra för byn under räkenskapsåret.

I debiteringslängden skall det anges vilket belopp som utdebiteras, vad som avser varje renskötande medlem och när betalning skall ske.

44 § En samebys kostnader för renskötseln fördelas slutligt mellan de renskötande medlemmarna för varje räkenskapsår. Vid kostnadsfördelningen bestäms de belopp som varje renskötande medlem för räkenskapsåret skall betala till byn eller ta emot av byn.

Slutlig kostnadsfördelning sker på grundval av avräkning som styrelsen skall upprätta enligt 53 § tredje stycket. Kostnaderna fördelas enligt vad som anges i 40 och 41 §§. Vid fördelningen tillgodoräknas en renskötande medlem det betalade förskottet och värdet av det arbete som medlemmen och medlemmens husfolk utfört för byn. Samebyn bestämmer i förväg värdet för dag eller timme av sådant arbete.

45 § Kan förskotts- eller slutlikvid som påförts en renskötande medlem enligt 42–44 § inte tas ut hos medlemmen, fördelas bristen mellan övriga renskötande medlemmar i förhållande till deras inbördes skyldighet att svara för likviden. Bristen utdebiteras genom debiteringslängd enligt 42 §. I den mån sådan likvid senare betalas in, skall det inbetalade beloppet tillgodoräknas dem som täckt bristen i förhållande till vad de betalat.

Likvid som har debiterats och förfallit till betalning får tas ut enligt bestämmelserna i utsökningsbalken om fordran, för vilken betalningsskyldighet ålagts genom lagakraftvunnen dom, om inte annat beslutas i samband med överklagande.

49 § Styrelsen består av ordförande och ytterligare en eller flera ledamöter som utses på bystämma. En styrelseledamot får inte vara underårig eller ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

En styrelseledamot får skiljas från sitt uppdrag före utgången av den tid för vilken ledamoten blivit utsedd.

Val av styrelse eller ändring i dess sammansättning skall anmälas till Sametinget.

50 § Om styrelse saknas, får Sametinget på yrkande av någon vars rätt är beroende av att behörig styrelse finns förordna syssloman att ha hand om byns angelägenheter och företräda byn såsom styrelse. En syssloman har rätt att av byn få arvode som bestäms av Sametinget.

51 § Samebyns styrelse sammanträder så ofta det behövs. Som styrelsens beslut gäller den mening som mer än hälften av de närvarande röstar för. Vid lika röstetal gäller den mening som stöds av ordföranden.

En styrelseledamot får inte ta befattning med angelägenheter där ledamoten har ett väsentligt intresse som strider mot samebyns.

52 § Styrelsen får uppdra åt en särskild arbetsledare att under styrelsens in-seende leda renskötseln.

Styrelsen får uppdra åt en särskild person att företräda samebyn, om inte annat beslutats. Ett sådant uppdrag och återkallelse av det skall anmälas till Sametinget.

56 § Revisor skall avge en berättelse, som skall innehålla en redogörelse för resultatet av granskningen och ett uttalande om huruvida anmärkning framställs eller inte i fråga om räkenskapernas förande eller förvaltningen i övrigt. Framställs anmärkning, skall anledningen till den anges i berättelsen. Revisionsberättelsen skall även innehålla ett särskilt uttalande i frågan om ansvarsfrihet för styrelsen.

58 § En medlems rätt att delta i handhavandet av samebyns angelägenheter utövas på bystämmen.

En medlem som inte i rätt tid fullgjort sin betalningsskyldighet enligt denna lag gentemot byn får delta i förhandlingarna men har inte rösträtt innan skyldigheten fullgjorts.

En medlem eller annan får inte, själv eller genom ombud eller som ombud för annan, delta i behandling av frågor där han eller hon har ett väsentligt intresse som strider mot samebyns.

59 § I fråga om rösträtt och beslut på bystämma gäller, om inte annat följer av särskild bestämmelse i denna lag

1. att varje myndig medlem har en röst i frågor som rör utseende av ordförande på bystämmen eller av revisor, beviljande av ansvarsfrihet för styrel-

sen eller ändring av sådan föreskrift i stadgarna som avses i 38 § andra stycket 1–6,

2. att rösträtt i övriga frågor tillkommer endast renskötande medlem, som har en röst för varje påbörjat hundratal renar som medlemmen innehar enligt gällande renlängd, dock inte för fler renar än som samebyn bestämt för medlemmen enligt 35 §,

3. att medlems rösträtt kan utövas genom annan medlem såsom ombud,

4. att ingen får för egen eller annans del rösta för sammanlagt mer än en femtedel av det på stämman företrädde röstetalet,

5. att den mening som fått det högsta röstetalet gäller som stämmans beslut,

6. att vid lika röstetal val avgörs genom lottnings och i andra frågor den mening gäller som stöds av de flesta röstande eller, om även antalet röstande är lika, av stämmans ordförande,

7. att beslut om ändring av stadgarna inte är giltigt, om det inte stöds av minst två tredjedelar av det röstetal som företräds av renskötande medlemmar på stämman och dessutom, när det gäller föreskrift som avses i 38 § andra stycket 1–6, av mer än hälften av byns myndiga medlemmar.

62 § Byns medlemmar kallas till ordinarie bystämma av styrelsen.

Styrelsen får kalla medlemmarna till extra bystämma.

Revisor får begära att styrelsen skall kalla till extra bystämma, om revisorns granskning ger anledning till det.

Om minst en femtedel av samtliga myndiga medlemmar eller det mindre antal som kan vara bestämt i stadgarna skriftligen begär det, skall styrelsen kalla till extra stämma.

Om det inte finns någon styrelse eller styrelsen underlåter att i föreskriven ordning kalla medlemmarna till ordinarie eller extra stämma, skall Sametinget på anmälan av röstberättigad medlem eller revisor ofördröjligen utlysa stämma.

Renmärken och renmärkesregister

73 § En ren som förs på bete enligt denna lag skall vara märkt i örönen med ett renmärke som registrerats för ägaren i ett för landet centralt register, om inte annat följer av 79–82 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om märkning av ren och om renmärkens utformning.

Registrerade märken får användas för att märka renar bara vid renskötsel som bedrivs inom den sameby som anges i beslutet om registrering.

74 § Ärenden om registrering av renmärke prövas av Sametinget.

Sametinget är personuppgiftsansvarigt för renmärkesregistret.

Registret får användas för att fastställa vem som är ägare till en ren. Registret skall innehålla uppgifter om ett renmärkes utseende, den sameby där märket får användas samt märkesinnehavarens namn, person- eller organisationsnummer och adress.

Personuppgiftslagen (1998:204) gäller för behandling av personuppgifter, utöver vad som sägs i andra och tredje styckena.

78 § Den som genom avtal eller på annat sätt förvärvat rätt till annans registrerade renmärke får inte använda märket vid renmärkning förrän det registrerats för hans eller hennes räkning.

79 § Sametinget skall avregistrera ett registrerat renmärke

1. om märkeshavaren anmäler att märket inte längre kommer att användas vid renmärkning,
2. om märket under tio år inte har använts vid renmärkning, eller
3. om märkeshavaren eller märkeshavarens dödsbo inte längre har rätt att ha renar i sameby.

Avregistreras ett märke efter anmälan enligt första stycket 1, får det behållas på redan märkt ren under tio år från dagen för avregistreringen.

80 § Är två eller flera registrerade renmärken helt lika eller så lika att de lätt kan förväxlas eller genom ändring komma att överensstämma med varandra, får Sametinget på ansökan av en sameby eller en märkeshavare för vilken likheten medför olägenhet besluta att något eller några av märkena skall avregistreras eller ändras.

Avregistreras eller ändras ett märke, får det behållas oförändrat på redan märkta renar under tid som Sametinget bestämmer.

Första och andra styckena tillämpas även på ett avregistrerat märke som får behållas på ren enligt 79 § andra stycket och på avbrottsmärke enligt 81 §. I stället för avregistrering skall dock förkortning av märkets giltighetstid föreskrivas.

84 § Om en omärkt ren anträffas inom en samebys betesområde och det inte framgår vem som är ägare, tillfaller renen samebyn.

Om en ren med ett förfalskat, förstört eller okänt märke eller med ett märke som inte är rätt utformat anträffas inom betesområdet, skall renen tas om hand av samebyn. Den som inom två år från omhändertagandet styrker sig vara ägare till renen har rätt att av byn få ut renen eller ersättning för dess slaktvärde med avdrag för byns kostnader för renen.

85 § Den som är same kan få tillstånd (koncession) att driva renskötsel i Norrbottens län nedanför lappmarksgränsen inom område där renskötsel av ålder förekommer under hela året. Koncession innefattar rätt för koncessionshavaren att driva renskötseln även med skötesrenar som tillhör

1. den som äger eller brukar en jordbruksfastighet, som helt eller delvis är belägen inom den del av länet där koncessionsrenskötsel får bedrivas, om ägaren eller brukaren är bosatt på fastigheten eller inom området,
2. den som tidigare har haft koncession inom området, om denne är bosatt inom den del av länet där koncessionsrenskötsel får bedrivas och inte har övergått till annat huvudsakligt förvärvsarbete,
3. efterlevande make eller efterlevande underårigt barn till koncessionshavare eller till sådan under 2 angiven tidigare koncessionshavare som vid tidpunkten för dödsfallet ägde skötesrenar, om den efterlevande är bosatt inom den del av länet där koncessionsrenskötsel får bedrivas.

Koncession får lämnas endast om fortsatt renskötsel inom området är till övervägande nytta för orten och endast om den som söker koncession kan antas komma att driva renskötseln på ett ändamålsenligt sätt.

Koncession meddelas för viss tid, högst tio år.

86 § För renskötseln inom koncessionsområde skall det finnas sameby. Medlem i sådan sameby är koncessionshavare, dennes make och hemmavarande barn, annan same som biträder koncessionshavare i renskötseln och som inte har annat huvudsakligt förvärvsarbete samt ägare av skötesrenar inom koncessionsområdet.

Bestämmelserna om samebyar och deras förvaltning gäller i tillämpliga delar i fråga om sameby för koncessionsrenskötsel med följande avvikelser:

1. En ägare av skötesrenar anses som renskötande medlem.

2. Varje koncessionshavare har i frågor som avses i 59 § 2 en röst för varje påbörjat tjugotal renar som koncessionshavaren innehar enligt gällande renlängd. Antalet röster får dock inte beräknas efter fler renar än det antal som länsstyrelsen bestämt enligt 88 § första stycket 3. För ägare av skötesrenar är rösträtten begränsad till en röst, oavsett antalet skötesrenar som skötesrenägaren innehar.

3. Koncessionshavaren eller, om det finns flera, minst en av dem skall vara ledamot av styrelsen. Koncessionshavare leder renskötseln inom byn och anställer den arbetskraft som kan behövas för renskötseln.

88 § I beslut varigenom koncession beviljas skall anges

1. koncessionsområdet,

2. flyttningsvägs sträckning,

3. det högsta antal renar som varje koncessionshavare får hålla inom området och det högsta antal skötesrenar som koncessionshavaren får ta emot,

4. i vad mån en koncessionshavare har rätt att anlägga stängsel, uppföra byggnader och ta virke inom koncessionsområdet,

5. i vad mån en koncessionshavare är skyldig att ta emot skötesrenar, och

6. de villkor i övrigt under vilka renskötseln får bedrivas.

För samma hushåll får hos en koncessionshavare finnas högst trettio skötesrenar i vinterhjord.

89 § Bryter en sameby eller en koncessionshavare mot villkor som gäller för verksamheten, får länsstyrelsen vid vite förelägga byn eller koncessionshavaren att vidta rättelse. Om en koncessionshavare innehar fler egna renar än vad länsstyrelsen medgett med stöd av 88 § första stycket 3, eller om en ägare av skötesrenar har fler renar i koncessionshavarens vård än vad som följer av 88 § andra stycket, eller samebyns beslut, får länsstyrelsen vid vite förelägga renägaren att minska renantalet till det tillåtna.

Efter ansökan av samebyn får länsstyrelsen besluta om slakt och försäljning av de övertaliga renarna, om renägaren inte efter uppmaning själv låter minska renantalet.

Kostnaden för slakten och försäljningen skall tas ut ur köpesumman, medan återstoden av köpesumman tillfaller renarnas ägare.

Har förutsättningarna för koncessionen ändrats, kan länsstyrelsen återkalla koncessionen eller besluta om nya villkor.

94 § Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. stänger av fastställd eller annars gällande flyttningsväg för renar eller vidtar åtgärder på eller invid vägen så att dess framkomlighet väsentligt försämras,

2. skrämmer eller på annat sätt ofredar renar som uppehåller sig på ett område där renskötsel då är tillåten,

3. obehörigen driver bort renar från ett område där renskötsel då är tillåten eller hindrar renar från att beta på ett sådant område,

4. inte följer ett föreläggande eller bryter mot ett förbud som har meddelats med stöd av 65 a §, om inte föreläggandet eller förbudet förenats med vite,

5. bryter mot 73 § tredje stycket,

6. i andra fall än som avses i 81 eller 82 § vid märkning av egna renar använder renmärke som inte är registrerat för honom eller henne,

7. utför ommärkning eller avbrottsmärkning i strid med 81 §,

8. märker renkalvar i strid med föreskrifter som meddelats med stöd av 73 § andra stycket,

9. bryter mot 93 § första eller tredje stycket.

95 § En medlem i sameby som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. bryter mot 17–20 § eller mot föreskrift som meddelats med stöd av 22 §, eller

2. lämnar oriktig uppgift vid renräkning eller vid upprättande av renlängd döms till böter, om gärningen inte är belagd med straff i brottsbalken.

97 § Ett beslut som fattats av bystämman, av styrelsen enligt 42 § eller av syssloman enligt 43 eller 72 § får överklagas av den som är medlem i samebyn.

En sysslomans beslut enligt 43 eller 72 § överklagas hos länsstyrelsen. Bystämmans eller styrelsens beslut enligt 42 § överklagas hos Sametinget.

Överklagandet skall ha kommit in till överinstansen inom två månader från beslutets dag. I fråga om överklagande av styrelsens eller sysslomans beslut räknas dock tiden från den dag då medlemmen fick del av beslutet.

Beslut som innebär att bystämmans beslut ändras eller upphävs gäller även för en medlem som inte överklagat beslutet.

99 §⁴ Länsstyrelsens beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter meddelade med stöd av lagen får, om beslutet rör annat än sådan upplåtelse som avses i 32 §, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Sametingets beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter meddelade med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Beslut att bevilja registrering av renmärken får dock inte överklagas.

Beslut om upplåtelse som avses i 32 § får överklagas hos regeringen. Beslut som avser upplåtelse av rätt till jakt eller fiske får dock överklagas endast av sameby.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

⁴ Senaste lydelse 1996:1553.

100 § Angår ett beslut som länsstyrelse eller Sametinget meddelar enligt denna lag så många att en kopia av beslutet inte lämpligen kan tillställas var och en av dem, skall beslutet sändas till samebyns styrelse, som skall hålla det tillgängligt för medlemmarna.

Meddelande om detta skall tas in i ortstidning.

Tiden för överklagande skall räknas från den dag då kungörandet har skett.

102 §⁵ Länsstyrelsens åligganden enligt denna lag fullgörs i fråga om Västerbottens län av Länsstyrelsen i Västerbottens län och i fråga om Dalarnas län och Gävleborgs län av Länsstyrelsen i Jämtlands län.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006 i fråga om 88 § och i övrigt den 1 januari 2007.

På regeringens vägnar

ANN-CHRISTIN NYKVIST

Anders Perlev
(Jordbruksdepartementet)